

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Nováka a přísedících JUDr. Heleny Lukešové a Zdeňka Kovářika v hlavním líčení konaném dne 23. 2. 2018 rozhodl

t a k t o :

Obžalovaný

I. O.,

nar. xxx na Ukrajině, státní příslušník Ukrajiny, zedník, trvale bytem xxx, xxx,

je vinen, že

dne 31. 7. 2016 kolem 12.00 hodin v bytě č. xxx nacházejícím se ve xxx patře domu na adrese xxx, xxx, v době, kdy poškozená Kateřina M., nar. xxx, spala na pohovce v obývacím pokoji, k této přistoupil, stáhl jí krátké kalhoty a spodní kalhotky a bez jejího vědomí na ní vykonával soulož do doby, než se poškozená probudila a snažila se jej odstrčit, obžalovaný přesto ještě chvíli v souloži pokračoval, načež se poškozené podařilo vykřiknout „Pět o“ a obžalovaný poté svého jednání zanechal, přičemž v důsledku prožité události se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha těžšího stupně, která se projevovala zejména poruchami spánku, znovuvybavováním si prožité situace, psychickou tenzí, úzkostí, poruchami nálady, podrážděností a přehnanými úlekovými reakcemi, a která ji podstatným způsobem omezovala v obvyklém způsobu života po dobu pěti měsíců s tím, že její pracovní neschopnost trvala do 30. 12. 2016,

t e d y: zneužil k pohlavnímu styku bezbrannosti jiného, spáchal takový čin souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku se ukládá trest vyhoštění na dobu **5 (pěti) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obž. I. O. povinen na náhradu škody zaplatit poškozenému

- **VZP, Regionální pobočka Praha, pobočka pro Hl. m. Prahu a Středočeský kraj**, Na Perštýně 359/6, 110 00 Praha 1, částku **148.425,- Kč**.
- **Kateřina M., nar. xxx**, r. č. xxx, částku 1.964.524,- Kč nemajetkové újmy, s úrokem z prodlení ve výši 8,50% p. a. od právní moci rozsudku do zaplacení.

ODŮVODNĚNÍ

Po provedeném dokazování v hlavním líčení soud na základě výpovědi svědků, na základě znaleckých posudků a listinných důkazů a s přihlédnutím k výpovědím obžalovaného zjistil a vzal za prokázané:

Kateřina M. se dozvěděla, že jí zemřela babička a šlo o druhé úmrtí v rodině během týdne. Aby se nějak rozptýlila, vyzvala ji spolupracovnice a současně spolubydlící Petra H. na prohlídku Prahy. V nočních hodinách pak zjistily, že už jim nejede žádné metro. Ve stanici přitom potkaly dva mladé muže, občany Ukrajiny, kteří jim nabídli odvoz autem. Poškozená si cestou rozmyslela návrat na ubytovnu do xxx a souhlasila s návrhem, že pojedou všichni na pivo. Zatímco ostatní popíjeli alkohol, poškozená M., která si vzala lék xxx na uklidnění, pila nealko. Pak jim oba muži nabídli, že mohou přespat u nich a poškozená to na dotaz Petry H. odsouhlasila. V bytě S. B. chvíli seděli na balkoně a kouřili marihuanu, pak Petra H. odešla do pokoje se S. B. Po nějaké době poškozená šla za nimi, lehla si na zem a zde ji probudil obžalovaný, že odchází do práce a ona si může lehnout na gauč, kde spal předtím on. Usnula a probudila se ve chvíli, kdy na ní obžalovaný vykonával soulož, v níž pokračoval i přes její odpor i po jejím probuzení, kdy se probudila a skončil až ve chvíli, kdy zavolala na svou kamarádku.

Obžalovaný I. O. v postavení obviněného vypověděl, že mu poškozená sdělila, že je je těhotná a přítel dítě nechce. Kvůli tomu má špatnou náladu. Nepila. Jeli k S. Petra chtěla sebou rum. Kát'a se mu stále věnovala, pak se spolu vyspali. Když pak dostala SMS, tak se rozčílila a začala křičet.

S. mu řekl, že ji znásilnil, on myslel, že je to žert.

Předtím byli v baru, kde hráli šipky, líbali se a objímali, když vyhrávali. Cestou k autu se s Katkou k sobě tulili, objímali se, líbali se. S. to určitě viděl.

Na balkoně ti 3 kouřili cannabis. Kát'a mu seděla na klíně. Petra se S. šli pak do pokoje, on s Katkou na gauč, Kát'a si svlékla krat'asy a spodní prádlo a měli třikrát pohlavní styk. Po každém styku si šel zapálit. Vyvrcholil do Kát'i, podruhé na břicho, utřela to dekou. Napotřetí nevyvrcholil, Kát'a vyskočila k telefonu a pak začala panikařit. Po té SMS zprávě měla agresivní, vzrušenou náladu.

V hlavním líčení zopakoval své tvrzení o dobrovolnosti pohlavního styku, odmítl, že by se jednalo o znásilnění. Ví, že Petra H. chtěla podat na S. B. oznámení za znásilnění.

V doplňujícím výsledku uvedl, že do bytu přišli kolem páté hodiny ráno. Kolem šesté hodiny se rozhodl, že půjde do práce a vzbudil Kateřinu, aby si šla lehnout na jeho místo. Ona řekla, ať ještě neodchází. Sex byl dobrovolný, když byli na balkoně, tak se objímali, líbali, pak dobrovolně oba dva odešli na gauč. To, že se objímali a líbali, ostatní dva neviděli, byli už v posteli. První pohlavní styk byl asi v 7 hodin, ke druhému došlo asi tak v 7,30 hodin a ten třetí byl asi hodinu poté, co došlo k tomu druhému. Neměl pocit, že by Kateřina během večera byla omámená, že by reagovala nepřiměřeně, že by byla malátná. Ona nepožívala alkohol, takže neví, z čeho by to mohlo být.

Poškozená Kateřina M. ve výpovědi označené jako neodkladný úkon uvedla, že užívá denně jednu až dvě tablety léku na úzkost. Inkriminovaného dne si psala se svým klukem, xxx xxx(A. F.), SMS zprávy. Psali si do páté hodiny, pak už ne.

Doma si zapálil jeden z Ukrajinců jointa. Vykouřili ho společně. Ona seděla na židli, Petra na bedně, jeden muž stál, druhý seděl na židli. Nikdo nikoho neobjímal.

Pét'a odešla s tím řidičem do pokoje a pili na zemi rum, ona na balkoně kouřila cigarety. I. si rozložil gauč v obývacíku. Přišla Petra, ať jde k nim na pokoj. I. zůstal v obývacíku. Ti dva pili, dávali si pusu, ona si hrála s kočkou. Pak šla Petra na balkon, tam usnula. Když se Petra se vrátila s tím, že jí je zima, šla na balkon ona a tam usnula. Asi v 09,00 hodin jí volala maminka. Pak šla do pokoje, kde spala Petra s řidičem. Lehla si na koberec. Usnula, pak přišel I. a řekl, že půjde do práce, ať si lehne na gauč.

Dělal kafe, kouřil na balkoně. Ona měla na sobě lambdu černé barvy, kalhotky šedé barvy, krat'asy, bílou halenku.

Probudila se na zádech, svlečené kalhoty a kalhotky, rozepnutý zip haleny. Ležel na ní, přirážel. Odstrkovala ho rukama do oblasti ramen. Pravou ji držel na hrdle, levým kolenem klečel na jejím pravém stehnu. Najednou dokázala vykřiknout "Pét'o", I. toho nechal a šel na balkon. Asi nic na sobě neměl.

Vzala kalhotky a kalhoty, běžela do pokoje, kde byla Pét'a s tím klukem, řekla jí, že ji I. znásilnil. Styk s I. měli jen ten jeden.

V další výpovědi popsala, že jí zemřela babička, svěřila se Petře H. a spolu pak šly do města. S dvěma muži pak byli v baru, ona pila jen Colu.

Petra domluvila, že je odvezou k jednomu z těch mužů domů. Cestou koupili rum.

Doma na balkoně kouřili marihuanu, I. to odmítal. Ještě předtím u auta měli marihuanovou cigaretu ona, Petra a řidič.

Pak usnula na balkoně. Probudilo ji volání mamky. Pak si lehla na zem u Petry a řidiče, I. přišel, ať si lehne do obývacího pokoje, že jde do práce.

Usnula v kratásech, vestičce, blůzce, spodní prádlo. Probudila se v momentu, kdy ji I. souložil. Vůbec neví, jak z ní stáhl kratásky a kalhotky. Začala ho hned odstrkovat od sebe. Když se jí to skoro povedlo, chytil ji pod krkem a souložil dál. Přestal až v momentu, kdy začala volat na Petru. Když skončil, šla za Petrou do pokoje a řekla jí, co se stalo. Jet na policii jim navrhl ten muž, který řídil auto.

Během večera se nelíbali, nehladili.

Při souloži ji I. držel pod krkem, jeho koleno cítila na stehně, ruce musela mít volné, když ho odstrkávala.

Shodným způsobem poškozená vypověděla i v hlavním líčení. Uvedla, že se snažila souložícího obžalovaného odstrčit, ale neměla vůbec žádnou sílu, on na to nijak nereagoval, pokračoval dál. Pak se jí podařilo vykřiknout „Pét’o“ a obžalovaný z ní slezl. Nic neříkal, šel na balkon, ona utekla za Pét’ou. Rozhodně odmítla tvrzení obžalovaného, že měli za celou dobu sex třikrát. Popřela jakékoliv předchozí důvěrné chování s obžalovaným, pouze si plácli, když v baru vyhráli v šipkách. Přiznala, že si asi dala dvakrát marihuanu, jednou venku, jednou v bytě. Měla na ni utlumující účinek. Obžalovaný ji ale nekouřil. S panem F. si psali do doby, než jeli k těm klukům, pak napsal, že jde spát. Popřela, že by měla dobrovolný sex s obžalovaným, v jehož průběhu by přišla nějaká SMS zpráva, která by ji rozrušila. Zopakovala, že ji při souloži obžalovaný držel pod krkem a měl nohu na jejím stehně. Dále poškozená uvedla, že se bojí chodit do společnosti, drží si od všech odstup, má problémy se spánkem. Ti co vědí, co se jí stalo, to proti ní používají. Její teta, to v práci roznesla, lidé si před ní uplivnou nebo jí říkají špíno. Nemá žádného přítele a od té doby, co se jí to stalo, nemůže mít pohlavní styk.

Poškozená při popisu násilí, jež se na ní obžalovaný dopustil, plakala.

Na výpověď poškozené obžalovaný reagoval poznámkou, že pokud by ji násilně držel na gauči, tak by měly zůstat nějaké modřiny na krku a na nohou.

Svědce Petra H. uvedla, že chtěly s poškozenou odvézt na ubytovnu, ale Kát’a cestou řekla, že už tam nemusí, xxx (A. F.) usnul. Na balkoně u S. kouřili společně „trávu“. Pak šla spát do pokoje k S. Najednou ji probudila Kát’a: „Péti, on mě znásilnil“. Byla hysterická a chtěla z bytu utéct. Podrobně to nepopisovala, jen, že jí držel hlavu. Když to popisovala, ten muž seděl na balkoně oblečen do trička a kalhot a kouřil. I. se choval ke Kátě mile, nedělal na ni žádný nátlak, ani jí nedával sexuální návrhy. O znásilnění jí řekla asi hned poté, protože brečela a byla hysterická. V té době seděl I. na balkoně a byl v klidu.

Svědce v hlavním líčení potvrdila, že poškozená plakala, říkala, že chce z toho bytu ven, probudila ji s tím, že ji I. znásilnil. Mohlo to být kolem deváté, desáté hodiny. Poté, před domem, upřesnila, že jí údajně měl přidržet hlavu, nebo že ji měl škrtit. Odmítla, že by došlo mezi poškozenou a obžalovaným k nějakým důvěrnostem, mohli se snad jen držet za ruce. Ani v bytě na balkoně nic důvěrného neproběho, každý seděl na své židli. To, že se věc oznámí na policii,

byl nápad S. Toho večera se snažila Kateřinu přivést na jiné myšlenky. Smála se, nebyla nijak ani omámená.

Popřela, že by sama uvažovala o trestním oznámení na S. B. za znásilnění.

S. B. uvedl, že přijeli k němu domů kolem půl šesté či šesté ráno. I. si lehnul na gauč. Oni chodili kouřit na balkon. Pak usnul a potom spatřil Kateřinu, která vešla do ložnice, byla v slzách, nechtěla nic říct ani Petře ani jemu, jen stále opakovala “jedem domu.“ I. byl naprosto klidný. Vypadalo to, že si udělal kafe. Kateřina opustila byt, šli s Petrou za ní, po 100 metrech zastavila a vylíčila, co se stalo. Řekla, že byla znásilněna. Pak se zklidnila, ale z domu vyšel I. a Kateřina začala nahlas brečet, že se ho bojí. Jeli na Policii. Během jízdy mu zavolal I. a ptal se, co se děje. Řekl mu, že jedou na Policii, že měl Kateřinu znásilnit. On na to, že se nic takového nestalo. Během večera byl mezi I. a Kateřinou nějaký flirt, ale ne tak silný, aby to vedlo k sexu. Objímali se při šipkách, ale další intimnosti již neviděl. Neslyšel, že by Kateřina v bytě křičela nebo říkala, že byla znásilněna. Jen jednoznačně opakovala: jedeme domů, jedeme domů.“ Igor byl v té chvíli klidný, až podezřele klidný. V autě Kateřina řekla, že ji I. chytil pod krkem a pokračoval v intimním styku.

Svědék v hlavním líčení v rozporu s tím, co uváděl dříve, tvrdil, že se obžalovaný s Kateřinou M. k sobě chovali důvěrně, drželi se za ruce, objímali se, líbali. Poté doplnil, že se objímali při šipkách a pak zůstali v té místnosti spolu sami a líbali se.

O znásilnění prvně slyšel ve chvíli, kdy byli před domem.

Mezi ním a Petrou k žádnému sexu nedošlo, dodneška s ní komunikuje přes FB, několikrát se viděli v Praze, komunikují jako přátelé.

S obžalovaným o věci hovořil ten den, kdy se to stalo, on sám chtěl jít vše vysvětlit na policii, protože se ničeho nebojí, podruhé se sešli přibližně na podzim minulého roku v okolí metra xxx, kdy obžalovaný říkal, že vše je víceméně v pořádku a všechno se vysvětlilo.

Pokud by mezi obžalovaným a poškozenou došlo k nějakým intimnostem v bytě, musel by si toho samozřejmě všimnout. Také svědek popřel, že by obžalovanému říkal, že Petra H. na něj chce rovněž podat trestní oznámení. V autě poškozená asi půl cesty probřečela. Potvrdil, že když obžalovaný vyšel ven z domu, tak Kateřina šla ještě dál od toho místa a zřejmě se snažila ukázat, že se ho bojí.

Svědka F. nebylo možné vyslechnout v hlavním líčení, když jeho pobyt je neznámý. V přípravném řízení uvedl, že nebyl přítelem poškozené, vyspali se ale spolu a ona po týdnu tvrdila, že je s ním těhotná, což logicky být nemohla. Není schopen popsat zprávy SMS, které si vyměňovali z 30. na 31. 7. 2016. Posílala je na starou Nokii, která nemá připojení na USB.

Z listinných důkazů, jež byly v hlavním líčení provedeny, lze zmínit zejména lékařskou zprávu Gynekologická ambulance xxx xxx, kterou vypracoval MUDr. Michal K., Ph.D. dne 31. 7. 2016 v 18:37 hod., dále souhlas Kateřiny M. se zjištěním údajů o telekomunikačním provozu a výpis a vyhodnocení elekomunikačního provozu, z něhož vyplývá, že dne 31. 8. 2017 byly zaslány

SMS zprávy od 06,03 hod. do 06,30 hod. a pak až ve 12,07 hod. na č. xxx užívané A. F. V 09,37 hod. proběhl hovor s matkou poškozené, paní Sylvii M., tel. č. xxx.

Vzhledem k obsahu lékařské zprávy o gynekologickém nálezů poškozené Kateřiny M. byl zpracovatel MUDr. Michal K., Ph.D. vyslechnut v hlavním líčení, kde potvrdil, že shledal normální gynekologický nález, bez známek násilí. Vyšetřovaná odmítla podat popis aktuální události. Uvedl, že pokud došlo k pohlavnímu styku na základě použití fyzického násilí s překonáváním odporu, tak určitě by nějaké známky násilí byly patrné. Požadavek policie na sčr sklíčka na průkaz spermií byl splněn, jaký byl výsledek, mu není známo. K dotazu, zda by bylo na poškozené vidět zjevně známky násilí, pokud by ke znásilnění došlo ve spánku, uvedl, že není schopen se k tomu vyjádřit, poté prohlásil, že si myslí, že by pravděpodobně nějaké oděrky byly, mohlo by být i krvácení. K jednoznačnému dotazu, zda odpověď zní „mohlo nebo muselo“, připustil, že by nemuselo být. Pokud by na poškozené byly vidět nějaké podlitiny, oděrky, krvácení, do zprávy by to napsal. Tahání za vlasy by se viditelně neprojevilo.

V průběhu trestního řízení byly vypracovány znalecké posudky psychologické a psychiatrické na poškozenou Kateřinu M. a na obžalovaného I. O. Městský soud v Praze postrádal rozbor sčeru z pochvy poškozené Kateřiny M., který by vyjasnil rozpor mezi tvrzením obžalovaného o dobrovolném sexu zakončeném vyvrcholením do vaginy poškozené a mezi její výpovědi vylučující, že by k něčemu takovému došlo. Jelikož se nikdo v přípravném řízení nezabýval otázkou, zda je možné svléknutí poškozené a vniknutí penisu do vagíny, aniž by ji to ihned probudilo, s přihlédnutím k faktu, že poškozená užívala farmaka na zklidnění, byl přibrán soudem další znalec, který tuto věc hodnotil z hlediska své farmakologické odbornosti.

PharmDr. Josef Bakeš, Ph.D. uvedl, že pokud by poškozená požila více tablet xxx, způsobilo by to zmatenost, následně hluboký spánek, svalovou slabost, zhoršené reflexy, ztrátu paměti, dechovou nedostatečnost, v závažnějších případech stav hlubokého bezvědomí. Je nepravděpodobné, že v době, kdy by byly účinky bromazepamu nejtlumivější na její centrální nervový systém, byla by schopna aktivního požití marihuany kolem páté a kolem šesté hodiny ranní. Ze všech okolností se však znalec domnívá, že skutečné množství požitého xxx nepřesáhlo dvě tablety.

Pokud by přesto byla ve stavu ztráty vědomí a nevnímala by svlékání a počátek soulože, bylo by i pro laika rozpoznatelné, že je ve stavu, kdy není schopna sama se dobrovolně rozhodnout, zda bude mít s obžalovaným pohlavní styk či nikoliv.

Prof. PhDr. Petr Weiss, DSc. byl v hlavním líčení vyslechnut osobně, část posudku zpracovaná MUDr. Zvěřinou byla se souhlasem stran přečtena. K tomu Prof. PhDr. Petr Weiss, DSc. dodal, že je pověřen MUDr. Zvěřinou, aby stvrdil i závěry posudku psychiatrického. Znalci pak k osobě obžalovaného konstatovali, že u něj nebyly zjištěny výrazně deviantní erotické zájmy, stejně tak nebyla zjištěna žádná duševní porucha ani sexuální deviace. Pokud se posuzovaný inkriminovaného deliktu dopustil, pak jeho ovládací i rozpoznávací schopnosti byly v době činu plně zachovány. Jeho osobnost je nezdrženlivá a simplexní, nevykazuje však žádné poruchy sexuálního chování. Nejedná se o agresivního jedince. V době činu zřejmě byl pod vlivem alkoholu, jeho účinky na svůj organismus však zná. Nešlo o opilost patickou, vše si pamatoval. Z hlediska forenzně psychologického a psychiatrického nehrál alkohol jakoukoli významnou roli. Případná opilost lehkého až středního stupně neovlivňovala podstatným způsobem jeho ovládací

nebo rozpoznávací schopnosti. Je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení a chápat jeho smysl. Pobyt dotyčného na svobodě není z psychiatrického ani ze sexuologického hlediska nebezpečný.

Mgr. Pavel Král vypracoval psychologický posudek na poškozenou Kateřinu M., ve kterém zmínil autonehodu prodělanou v mládí, po níž jí zbyly trvalé následky. Ve škole byla kvůli nim šikanována, školu opakovaně měnila. Jde o osobnost dozrávající, sociálně naivní, aktuálně traumatizovanou. Má nízké sebevědomí, emočně je nestabilní, intelektově se pohybuje v pásmu podprůměru. Je schopna si prožitou událost správně zapamatovat a reprodukovat. Není pozorován zvýšený sklon ke zkreslování výpovědi, obecná věrohodnost se jeví jako neporušená. I v dané konkrétní věci se její výpověď jeví jako stabilní, s přiměřenými detaily, konzistentní a věrohodná.

Jako vysoce významný se jeví posudek psychiatrický, vypracovaný na poškozenou znalkyní **MUDr. Janou Vostatkovou**, v němž znalkyně konstatuje, že poškozená netrpí a ani v době činu netrpěla duševní poruchou. Schopnost vypovídat je částečně, nikoliv však podstatně, snížena vlivem silných afektů při posttraumatické stresové poruše. Po traumatickém zážitku z konce července roku 2016 se u ní rozvinula posttraumatická stresová porucha, tato u ní byla zřetelná i na konci února roku 2017, byť již s mírnějším stupněm závažnosti. Ta byla zpočátku těžšího stupně, aktuálně středního stupně závažnosti. Vývoj její osobnosti byl narušen nevhodnými výchovnými vzory a postupy, je nevyzrálá, hůře se orientuje v sociální komunikaci, snadno podléhá emočním výkyvům. Je schopna účasti na trestním řízení, avšak přímá konfrontace s obviněným u ní může vést ke zhoršení zdravotního stavu. Vyvolávajícím faktorem bylo jednoznačně prodělané trauma, intenzita potíží je částečně ovlivněna osobnostními dispozicemi poškozené, zejména emoční a sociální nevyzrálostí. Znalkyně u ní zjistila typické příznaky posttraumatické stresové poruchy, a to poruchy spánku, znovuvybavování prožité situace, psychickou tenzi, úzkost, labilitu či přehnané úlekové reakce. Tyto příznaky podstatně snížily kvalitu jejího života po dobu několika měsíců, v pracovní neschopnosti byla do prosince roku 2016. Posttraumatická stresová porucha byla diagnostikována jednoznačně psychiatrickým vyšetřením a rozbořením zdravotní dokumentace, potvrzena byla vícetýdenní hospitalizací a ambulantními psychiatrickými kontrolami. Simulaci či agravaci obtíží znalkyně vyloučila. Porucha poškozené je vyléčitelná, vznik závažnějších trvalých následků je nepravděpodobný.

Znalkyně stvrdila zjištění a závěry svého posudku též v hlavním líčení. Uvedla, že poškozenou Kateřinu M. vyšetřovala ambulantně v jednom termínu, vyšetření proběhlo lege artis, jednalo se o standardní psychiatrické vyšetření, při kterém posuzovala zejména její aktuální stav. Věnovali se její anamnéze a následně prostudovala její zdravotní dokumentaci. Na základě těchto zjištění uzavřela, že slečna M. je osobností výrazně simplexní, emočně i sociálně nevyzrálou, se nestabilním rodinným zázemím, ovšem netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, tedy psychózou, netrpí přímo intelektovou poruchou, nebyly u ní zjištěny ani sklony k abúzu nelegálních psychotropních látek, ani jiných psychotropních látek. Dále zjistila v jejím aktuálním stavu příznaky posttraumatické stresové poruchy středně těžké závažnosti. V období akutně po posuzované události trpěla poruchou přízpůsobení těžšího stupně, porucha si vyžádala psychiatrickou intervenci, psychiatrickou léčbu a soustavnou psychiatrickou medikaci. Dále došlo k několikaměsíční pracovní neschopnosti. Zjistila u ní typické příznaky posttraumatické stresové poruchy, zejména znovuvybavování, stálé poruchy spánku. Poškozená opakovaně prožívá pocit děsu a ponížení, které zažila a vlivem nevyzrálosti své osobnosti a nedostatečného rodinného

zázemi se u ní rozvinula také tzv. porucha přizpůsobení, protože není schopna se s psychickou zátěží vyrovnat. U posttraumatické stresové poruchy osobní dispozice nejsou to podstatné, protože se událost nevztahuje k nim, ale u poruchy přizpůsobení, tam je to skutečně dáno povahovými osobnostními dispozicemi. Proto také se poškozená chovala tak dramaticky, proto se pokoušela o sebevraždu, ostříhala si vlasy, užívala opakovaně léky – to je vrub osobnosti, ale posttraumatická stresová porucha u ní i tak probíhala těžší formou a trvala až do doby provedeného vyšetření, kdy byla středního stupně závažnosti. Co se týče trvalých následků, nezná, jaký je aktuální stav poškozené, nepředpokládá je, ale bude to trvat velmi dlouho.

Pro posttraumatickou stresovou poruchu je typické znovuvybavování emocí, prožitků, silného pocitu děsu, ponížení, ohrožení. Podstatou posttraumatické stresové poruchy je, že se události vybavují, proto poškozená nemůže spát, probouzí se s myšlenkami na toto, všeho se leká, všeho se obává. Spouštěčem toho znovuvybavování byl ten jeden jediný prožitek, který poruchu vyvolal. Reakce okolí formuje dlouhodoběji její psychickou odolnost, ale prožitek, který se poškozené vrací, to neovlivní.

Znalkyně jednoznačně vyloučila jiný důvod vzniku posttraumatické stresové poruchy. Jejím spouštěčem bylo znásilnění.

Poškozená předložila k založení do spisu zprávu MUDr. Vladislavy M. datovanou 23. 8. 2017, v níž se potvrzuje, že poškozená je od srpna 2016 v ambulantní psychiatrické léčbě pro anxiosně depresivní potíže, stav klientky není plně stabilizovaný a vyžaduje i nadále psychiatrickou, psychofarmakologickou i psychoterapeutickou péči. Dále předložila znalecký posudek MUDr. Vlastimila Tichého na ztížení společenského uplatnění, který toto ztížení vyčíslil dne 6. 12. 2017 částkou 1.964.524,- Kč.

Nalézací soud konstatoval, že shromážděné důkazy jsou postačující k tomu, aby mohla být věc zodpovědně zvážena a rozhodnuta.

Není pochyb o tom, že se poškozená s kamarádkou seznámily s obžalovaným I. O. a S. B. v průběhu noci, že přišly dobrovolně do bytu S. B. a že zde došlo k pohlavnímu styku mezi poškozenou a obžalovaným. V místnosti při tomto aktu byli jen obžalovaný s poškozenou Kateřinou M. a jejich popis události se diametrálně liší. Podle obžalovaného došlo k souloži s poškozenou na základě obapolného souhlasu, přičemž pohlavní styk proběhl třikrát, z toho dvakrát s vyvrcholením do vagíny poškozené. Poškozená vypovídá jen o jednom pohlavním styku, z její strany nedobrovolném, kdy se ze spánku probudila v situaci, kdy na ní ležel obžalovaný O. a vykonával na ní soulož.

Vzhledem k rozporu mezi tvrzením obžalovaného O. o vyvrcholení do vagíny a výpovědi poškozené M., z níž vyplynulo, že k vyvrcholení dojít nemohlo, sejevilo pro nalézací soud jako přínosné vyhodnocení stěru z pochvy na průkaz spermií, který byl proveden na základě požadavku policie. Jelikož poškozená vypověděla a nalézací soud o věrohodnosti jejího tvrzení nepochybuje, že delší dobu pohlavní styk neměla, byl by průkaz spermií anebo naopak jejich neexistence velice závažným důkazem v dané věci. Z rozhodnutí policie byl však výsledek zničen. Je ovšem pravdou, že úřední záznam o provedených úkonech stále výjezdové skupiny, stejně jako

úřední záznam na č.l. 41 (které však nejsou použitelné jako důkaz) zmiňují, že poškozená neví, zda k ejakulaci došlo či nikoliv.

Ve prospěch tvrzení obžalovaného O. vyzněla lékařská zpráva Gynekologické ambulance xxx xxx xxx, kterou vypracoval MUDr. Michal K., Ph.D. dne 31. 7. 2016 v 18:37 hod. Jelikož zpráva konstatuje, že nebylo shledáno známek násilí na těle poškozené, nalézací soud považoval za potřebné lékaře osobně vyslechnout. MUDr. Michal K., Ph.D. zopakoval, že neshledal na těle poškozené známky násilí, k tomu, zda by známky násilí byly vidět, pokud by ke znásilnění došlo ve spánku nejprve uvedl, že není schopen se vyjádřit, poté dodal, že by pravděpodobně nějaké oděrky byly, mohlo by být i krváčení, aby nakonec připustil, že by viditelné známky nemusely být. Poškozená zaujala vůči gynekologovi negativní postoj, nebyla spokojena s jeho přístupem k ní a toto prezentovala i před kamarádkou Petrou H., kdy vyjádřila politování, že věc vůbec oznamovala. Senát konstatoval, že má pro poškozenou pochopení. Pokud jde o lékařskou zprávu a výpověď svědka K., nalézací soud vyvodil, že tyto důkazy nevylučují tvrzení poškozené o jejím znásilnění.

Nalézací soud rovněž v zájmu objasnění, zda je možné, aby poškozená zjistila, že byla svléknuta a že je na ní vykonávána soulož až se zpožděním, přibral znalce toxikologa. Z jeho posudku a výpovědi před soudem vyplynulo, že daná situace není nereálná a že i kdyby byla poškozená v důsledku požití zklidňujících tabletek ve stavu ztráty vědomí a nevnímala by svlékání a počátek soulože, bylo by i pro laika rozpoznatelné, že je ve stavu, kdy není schopna sama se dobrovolně rozhodnout, zda bude mít s obžalovaným pohlavní styk či nikoliv.

Podstatné pro rozhodnutí o meritu věci byly posudky psychologický a psychiatrický, kdy první z posudků hodnotí poškozenou jako osobnost dozrávající, sociálně naivní, aktuálně traumatizovanou, s nízkým sebevědomím, emočně nestabilní a intelektově se pohybující v pásmu podprůměru. Posudek ovšem uzavírá, že poškozená je schopna si prožitou událost správně zapamatovat a reprodukovat, přičemž není pozorován zvýšený sklon ke zkreslování výpovědi a obecná věrohodnost se jeví jako neporušená. Znalec hodnotil v dané konkrétní věci její výpověď jako stabilní, s přiměřenými detaily, konzistentní a věrohodnou.

Městský soud v Praze konstatoval, že i v hlavním líčení přednesla poškozená svou výpověď shodně s tím, jak věc popisovala v předchozí fázi trestního řízení a pokud jde o posudek psychologický, nebylo shledáno nic, co by zjištění a závěry posudku vyvracelo.

Zcela zásadní pak byl pro Městský soud v Praze posudek psychiatrický, který stvrdila při svém výslechu před soudem MUDr. Jana Vostatková. Pro laika mohlo být významné, jakým způsobem docházelo ke komunikaci poškozené s A. F., nadřazeným poškozené, pro jeden případ jejím milencem a současně tvrzeným otcem dítěte, jež se domnívala s ním čekat. Možnost vzniku posttraumatické stresové poruchy vlivem chování A. F. vůči poškozené znalkyně jednoznačně odmítla a vysvětlila, proč je zcela vyloučené, aby vznik posttraumatické stresové poruchy měl tento původ. Typickými příznaky posttraumatické stresové poruchy jsou zejména znovuvybavování, stále poruchy spánku, emocí, prožitků, toho silného pocitu děsu, ponížení, ohrožení. Podstatou posttraumatické stresové poruchy je, že se události vybavují, proto nemůže spát, probouzí se s myšlenkami na toto, všeho se leká, všeho se obává. Spouštěčem toho znovuvybavování byl ten jeden jediný prožitek, který poruchu vyvolal. Osobní dispozice nejsou u posttraumatické stresové poruchy podstatné, protože se událost nevztahuje k nim. Pokud

znalkyně jednoznačně vyloučila jiný důvod vzniku posttraumatické stresové poruchy než znásilnění, nalézací soud neshledal jinou možnost, než se se závěrem jejího posudku ztotožnit. Tomu, co znalkyně uvedla, odpovídá popis jednání poškozené, jak byl přednesen svědky H. a B. Poškozená se bála zůstat dále v bytě, bála se bližšího kontaktu s obžalovaným O., cestou na polici plakala. Rovněž v hlavním líčení, při přednesu výpovědi o průběhu znásilnění, její zprvu marné obrany, poškozená plakala.

Pokud obžalovaný poukázal na to, že podle gynekologa K. nebyly na těle poškozené známky poranění, pak Městský soud v Praze konstatoval, že k vniknutí penisu obžalovaného do vaginy poškozené došlo v době jejího spánku, kdy se poškozená nebránila, a nebyl důvod, aby zde vzniklo nějaké poranění. Pokud jde o popisované klečení kolenem na stehně, pak ani zde nemusí dojít ke vzniku hematomu, když pohotovost ke vzniku hematomů je u každé osoby jiná, a ani není známo a nelze určit, jakou vahou přesně obžalovaný, který je značně subtilní postavy, poškozené na jejím stehně spočíval a stejně tak není známo, jak náchylná ke vzniku hematomů byla v inkriminované době poškozená.

Jestliže dále obžalovaný popisoval, že soulože byly dobrovolné a ke změně chování poškozené došlo až poté, co zazvonil či jinak se ozval její telefon, a naznačoval, že mohlo jít o komplikace ve vztahu k příteli poškozené, pak lustrace obsahu komunikace vedené na telefonu poškozené jeho tvrzení vyvrací, neboť dne 31. 7. 2017 byly podle výpisu telekomunikačního provozu odeslány SMS zprávy od 06,03 hod. do 06,30 hod. a pak až ve 12,07 hod. na č. xxx, které užíval A. F. V 09,37 hod. proběhl hovor s matkou Sylvii M., tel. č. xxx. Od svědka F. přišla poslední SMS zpráva v 05,15 hodin a další až v 20,50 hodin.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že svým jednáním uvedeným shora ve výroku rozsudku naplnil obž. I. O. znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku po stránce subjektivní i objektivní.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud ze všech okolností případu, z osoby pachatele, společenské škodlivosti jeho jednání a z možností jeho naprawy, a ve smyslu ustanovení § 38 trestního zákoníku, s přihlédnutím k polehčujícím okolnostem dle § 41 a přitěžujícím okolnostem dle § 42 trestního zákoníku, pak konstatoval:

V České republice je obž. O. bez záznamu v rejstříku trestů. Na území České republiky se však již v době spáchání trestného činu nacházel nedovoleně, neboť mu byl správním rozhodnutím pobyt zde zakázán, a neuspěl se žádostí o azyl. V současné době se nachází ve vazbě, neboť byl předtím zadržen cizineckou policií a umístěn v Zařízení pro pobyt cizinců v Balkové, odkud měl být předán na Ukrajinu, čímž by se pro nalézací soud stal nedostupným.

Čin, kterého se dopustil, je společensky vysoce škodlivý, přičemž tímto činem, kterým narušil důstojnost člověka a jeho právo určovat, do jaké míry chce či nechce navázat bližší vztah s jinou osobou, přinesl poškozené těžký traumatický zážitek, vyvolal posttraumatickou stresovou poruchu, s níž se poškozená stále, i při již větším odstupu doby, těžce vyrovnává. Poškozená navíc zmínila i negativní důsledky v osobním životě, včetně života intimního, a poukázala i na odsudky jejího okolí. Čin byl spáchán na spící, mírně požitými léky utlumené dívce, tedy ve výsledku bezbranné osobě, přičemž rozpoznání toho, že poškozená není schopna vyjádřit svůj

nesouhlas s pohlavním stykem, bylo pro obžalovaného možné. Obžalovaný uspokojil své sexuální potřeby bez ohledu na vůli poškozené a v důsledku jeho počínání se u poškozené projevila těžká psychická porucha, kterou je třeba posuzovat jako těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku.

Kromě již zmíněné trestní bezúhonnosti v České republice pak nalézací soud již neshledal žádné polehčující okolnosti, jež by bylo třeba brát v úvahu, když té nejvýznamnější možné, tedy úplného a bezvýhradného doznání a hluboké a upřímné lítosti, obžalovaný nevyužil. Za daného stavu věci nepřicházelo v úvahu uložení trestu pod dolní hranicí zákonné trestní sazby.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti uložil nalézací soud obžalovanému I. O. nepodmíněný trest odnětí svobody v délce pěti let a zařadil jej pro výkon trestu do věznice s ostrahou. Současně mu uložil trest vyhoštění, rovněž v délce pěti let, když řízení o žádosti o udělení azylu je pravomocně skončené s negativním výsledkem pro obžalovaného.

K trestnímu řízení se s požadavkem na náhradu škody připojila VZP, Regionální pobočka Praha, pobočka pro Hl. m. Prahu a Středočeský kraj, Na Perštýně 359/6, 110 00 Praha 1, částkou 148.425,- Kč a s žádostí o náhradu nemajetkové újmy Kateřina M., nar. xxx, r. xxx, částkou 1.964.524,- Kč, s úrokem z prodlení ve výši 8,50% p. a. od právní moci rozsudku do zaplacení. Jelikož vyčíslení škody VZP bylo řádně založeno do spisu a doloženo, byl nárok přiznán v plně uplatněné výši. Shodné platí o poškozené Kateřině M., která soudu doložila vyčíslení ztížení společenského uplatnění znaleckým posudkem MUDr. Vlastimila Tichého.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **lze do osmi dnů** od doručení jeho opisu **podat odvolání** k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Odvolání mohou **podat státní zástupce** pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, **obžalovaný** pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, **zúčastněná osoba** pro nesprávnost výroku o zabránění věci a **poškozený** pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a to též proto, že příslušný výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání **musí být** v dané lhůtě **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, **ve prospěch či v neprospěch** obžalovaného.

Odvolání **má** odkladný účinek.

V řízení proti uprchlému může odsouzený **do osmi dnů** od doručení rozsudku podat **návrh na jeho zrušení**. V znovu provedeném řízení nemůže dojít ke změně v neprospěch obviněného.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích má možnost požádat o **vyrozumění** o konání veřejného zasedání **o podmíněném propuštění** z výkonu trestu odnětí svobody.
Žádost poškozený podává Městskému soudu v Praze.

V Praze dne 23. 2. 2018

JUDr. Petr Novák
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Iveta Černá